

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ป. ๑๑๖/๒๕๔๕

เรื่อง การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ

และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒

แห่งประมวลรัษฎากร และกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร

และได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๐/๑ (๒)

แห่งประมวลรัษฎากร

เพื่อให้เจ้าพนักงานสรรพากรถือเป็นแนวทางปฏิบัติในการพิจารณาเกี่ยวกับการเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร และกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๐/๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร กรมสรรพากรจึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นตัวอย่าง (๕) (๑๐) และ (๑๑) ในข้อ ๓ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๐๔/๒๕๔๔ เรื่อง การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร และกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักรและได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๐/๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔

“(๕) บริษัท ฅ จำกัด ได้ทำสัญญาให้บริการนำเสนอข้อมูลสินค้าหรือบริการผ่านอินเทอร์เน็ต หรือบริการเช่าพื้นที่บนเว็บไซต์ (Web Site) หรือบริการเช่าพื้นที่บนเซิร์ฟเวอร์ (Server) ของบริษัทในต่างประเทศ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ฅ จำกัด มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖) โดยคำนวณจากค่าบริการทั้งหมด

(๑๐) บริษัท ญ จำกัด ได้ทำสัญญาให้บริการอินเทอร์เน็ตหรือบริการเชื่อมต่อเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet Service Provider) จากบริษัทในต่างประเทศ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ญ จำกัด มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖) โดยคำนวณจากค่าบริการทั้งหมด

(๑๑) บริษัท ฎ จำกัด ได้ทำสัญญาให้บริการรับฝากเซิร์ฟเวอร์ (Data Management หรือ Co-Location) จากบริษัทในต่างประเทศ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ฎ จำกัด มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖) โดยคำนวณจากค่าบริการทั้งหมด”

ข้อ ๒ ให้ยกเลิกความในข้อ ๖ ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ป. ๑๐๔/๒๕๔๔ เรื่อง การเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม กรณีการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศ และได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ แห่งประมวลรัษฎากร และกรณีการให้บริการที่กระทำในราชอาณาจักร และได้มีการใช้บริการนั้นในต่างประเทศ ตามมาตรา ๘๐/๑ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๖ กรณีผู้ประกอบการซึ่งได้ให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร ไม่ถือว่าการให้บริการนั้นเป็นการให้บริการในราชอาณาจักร ตามมาตรา ๗๗/๒ วรรคสาม แห่งประมวลรัษฎากร ผู้ประกอบการดังกล่าวไม่มีหน้าที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๑๓ แห่งประมวลรัษฎากร ผู้จ่ายเงินค่าบริการจึงไม่มีหน้าที่ต้องนำส่งเงินภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๓/๖ (๒) แห่งประมวลรัษฎากร

ตัวอย่าง

(๑) บริษัท ก จำกัด ประกอบกิจการขายสินค้า ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ในต่างประเทศให้เป็นนายหน้าติดต่อหาลูกค้าในต่างประเทศ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ก จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๒) บริษัท ข จำกัด ประกอบกิจการประเภทธุรกิจหลักทรัพย์ ได้ทำสัญญากู้ยืมเงินจากธนาคารในต่างประเทศ โดยบริษัท ข จำกัด ได้ว่าจ้างบริษัทในต่างประเทศแห่งหนึ่งเป็นตัวแทนในการจัดหาแหล่งเงินกู้ ซึ่งบริษัท ข จำกัด จะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมให้แก่ตัวแทน ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ข จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๓) บริษัท ค จำกัด ประกอบกิจการผลิตสินค้า ได้ทำสัญญาแต่งตั้งบริษัท ในต่างประเทศเป็นตัวแทนในการชำระราคาสินค้าให้แก่ผู้ขายในต่างประเทศ โดยตัวแทนต้องจ่ายเงินทดรองแทนบริษัท ฯ ไปก่อนและเรียกเก็บเงินคืนจากบริษัท ฯ พร้อมกับเรียกเก็บค่าบริการ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการให้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ค จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๔) บริษัท ง จำกัด ประกอบกิจการโรงแรม ได้ทำสัญญาว่าจ้างบริษัท ในต่างประเทศให้ดำเนินการส่งเสริมการขาย การตลาด โฆษณา และรับจองห้องพัก ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ง จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๕) สถานีโทรทัศน์ในต่างประเทศรับจ้างโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์ ในต่างประเทศ โดยมีรายได้จากการรับจ้างโฆษณาสินค้าทางโทรทัศน์จากผู้ผลิตหรือ ผู้นำขายสินค้าทั้งในและนอกประเทศ ซึ่งมีผู้ผลิตหรือผู้นำขายสินค้าในประเทศไทย ได้ว่าจ้างโฆษณาดังกล่าวด้วย ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร ผู้ผลิตหรือผู้นำขายสินค้าในประเทศไทยไม่มี หน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๖) บริษัท จ จำกัด ว่าจ้างบริษัทในต่างประเทศจัดทำโฆษณาลงในนิตยสาร สวัสดิ์ที่มีผู้โดยสารอ่านบนเครื่องบินซึ่งมีทั้งสายการบินในประเทศและต่างประเทศ ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท จ จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)

(๗) บริษัท ฉ จำกัด ว่าจ้างบริษัทในต่างประเทศลงพิมพ์โฆษณาในนิตยสาร (Magazine) ในต่างประเทศ ซึ่งมีการขายนิตยสารดังกล่าวในประเทศไทยด้วย ถือเป็นการให้บริการที่กระทำในต่างประเทศและมีได้มีการใช้บริการนั้นในราชอาณาจักร บริษัท ฉ จำกัด ไม่มีหน้าที่ต้องยื่นแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ. ๓๖)”

ข้อ ๓ คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๕

สุภรัตน์ วัฒนกุล

อธิบดีกรมสรรพากร